

KÖVENDY KATALIN: Publikálom

Ha a szakmai és a jobboldalinak mondott folyóiratok nem publikálják, olvashatóvá teszem itt.

A következő négy írás szövege egyetlen hosszabb tanulmányt képezett, amelyet hiába próbáltam különböző folyóiratokban (Hitel, Kommentár, Magyar Nemzet stb.) megjelentetni. Közzéteszem így, átírva és átszerkesztve, ezen a blogon. Az írásokat a szerzői jog (C) védi. Nyomtatásban megjelentetni, sokszorosítani és üzletszerűen terjeszteni, a szövegen változtatni, s úgy pl. honlapon megjelentetni - nem lehet. Ez érvényes a többi (belinkelt) írásomra is.

2011. május 26.

Kövendy Katalin

„Lerúgatom véle a csillagokat” – A 48-as dalokról, a nemzettudatról 4.

Ahhoz, hogy egy ország népét képletesen szólva járomba lehessen hajtani, méghozzá úgy, hogy a végén már önként kérje a nyakába a jármot, arcára pedig a szemellenzőt, hogy csakis egyetlen irányba legyen képes nézni, vagy inkább bámulni, s hogy következképpen egyetlen irányba menjen – több dologra van szükség. Az egyik az oktatás és nevelés szétzüllesztése. Ennek eredményeként olyan generációk nőhetnek fel, akiknek igényük sem lesz semmi olyan dologra, ami a csőlátó perspektíván, s a csordában való vonulás tényén és irányán kívül esne. A jó történelemoktatás az egyik legjobb eszköz arra, hogy a felnövé nemzedékek ne járomra és szemellenzőre vágyakozzanak, hanem gerinces, öntudatos, hazájukat szerető emberekké váljanak. Olyanokká, akikben egészséges mértékben megtalálható a nemzethez való tartozás büszke tudata. Akik ezen a téren sem esnek át a ló sem egyik sem másik oldalára. Ha egy ország vezetésének nem célja és nem érdeke a gondolkodó, jellemes, szabadságszerető, igazságra törekvő nép létezése, annak kinevelése, mert uralkodási stílusának és céljainak jobban megfelel egy tompa, bamba, csorda szellemű, méltóságától és szabadságvágyától megfosztott, szégyenkező és közönyös tömeg, akkor jó, ha első lépései között tönkreteszi az oktatáson belül is a történelemoktatást.
a folytatás, a teljes írás itt található

A turulmadárról, a csúsztatásokról, a társításokról és hárításokról. A nemzettudatról 3.

Budapesten a Királyi Palota előtt ott lehet – szétterült szárnyakkal a Dunára nézőn – a régi hatalmas turulszobor, de a magyar mondavilág eme mitikus alakja nem kívánt szimbólum ebben az országban hosszú évtizedek óta. Pedig ugyanúgy a kultúránk, az eredetmítoszunk része, mint az olaszoknál a két kis emberkölyköt szoptató anyafarkas. Miben más a kettő? Mindkettő képtelen történet, mint ahogy a népek mitológiái teli vannak csodás és hihetetlen történetekkel és alakokkal. Miért csodálatra méltó az egyik, és lehet gúny tárgya a másik? Esetleg az lehet egyesek averziójának az oka, hogy szerintük még mindig „bűnös nép” vagyunk, akinek a monda szerinti származására és az egész múltjára jobb nem is emlékezni? Még mindig az a cél, hogy elhiggyük, nekünk leginkább szégyenkezve, lehajtott fejjel és lógó orral van okunk és jogunk járni? Hogy a mi eredetmítoszunkhoz tartozó mitikus madár, vagy a paripájával csillagösvényeken száguldó királyfi más kategória, mint az olaszok farkasa vagy az Európét elrabló Zeusz bika alakban? Azért, mert mi eleve rosszabbak vagyunk?
a folytatás, a teljes írás itt található

„Szülőanyám, te szép Magyarország” – A nemzettudatról 2.

Ugyanez az öntudat – hogy tudom, ki vagyok, mit érek – érvényes a kisebb és nagyobb közösségekre is. Ha közösségként tudjuk azt, hogy melyek az értékeink és melyek a hibáink,

akkor nem becsüljük alá az értékeinket, és nem bagatellizáljuk a hibáinkat. Nem akarunk szándékosan elszűrődni és a még nagyobb tömegekhez hasonlítani, nem hiszünk sem értéktelenebbnek, sem értékesebbnek önmagunkat. Romboló és bomlasztó hatású lesz, ha a médiából és az oktatás során hosszú éveken (generációkon) át azt a hazugságot és hamis képet sulykolják felnövő emberekbe, hogy nincs különösebb okuk a büszkeségre, hiszen nem sok jó található a távoli s közeli múltjukban. Ha például a magyar és a nemes szavak jelentéstartalma csakis a Mikszáth-féle léha, semmirekellő és önző dzsentrivel, a csendőrszavak csakis a „kegyetlenkedő, antiszemita bevagonírozókkal”, a világháborús katonatiszt szavak csakis a „náci-fasiszta horthysta” pejoráló minősítéssel, az egyház és a vallás szavak csakis a „maradi, együgyű tudatlansággal” válnak azonossá az ismételt és hamis tálalásban! Kimondatlanul is hatni kezd a métely: lehetek én jó, ilyen múlttal és felmenőkkel? És többek, többször meg is adták/adják erre a nemleges választ...
a folytatás, a teljes írás itt található

„Szülőanyám, te szép Magyarország” – A nemzettudatról 1.

Az utóbbi évtizedekben felnőtt nem egy olyan generáció, amelynek tagjai nemhogy büszkeséget nem, de hovatovább kifejezetten szégyent vagy undort éreznek, ha a dicső múltat egyáltalán csak megemlítik nekik. Magyarságukra inkább szemlesütve vagy sehogyan sem gondolnak. „Á, minek már ezzel foglalkozni, lépünk már túl rajta, haladjunk már, előre kell nézni, miért kell ünnepelni régmúlt embereket és tetteiket?” – lett az általános vélekedés sokak számára. Messze van már tőlük Hunyadi, Zrínyi, Rákóczi, 1848 vagy 1956. A globalizált világban számukra semmit nem jelent az, hogy éppen ide születtek, éppen ezt a nyelvet beszélik, éppen ennek az országnak a múltja van mögöttük. Utóbbi nem tekintik érzelmileg a saját örökségüknek. Sokan szeretnek itt élni, szeretik a szülővárosukat, lakóhelyüket, de magyarnak lenni számukra nem igazán jelent semmit; nem gondolnak különösebb büszkeséggel vagy jó érzéssel magyar mivoltukra, mindannyiunk közös dolgaira és elődeire. Vannak, akik eleve úgy jelentkeznek egyetemre, hogy diplomával a zsebükben mihamarább elmehessenek innen.
a folytatás, a teljes írás itt található
Bejegyezte: K.K.

Új tanulmányok, írások

Kövendy Katalin: A kommunista diktatúrák értelmiségéről és a folytonosságról

Legújabb tanulmányom témája az 1945 utáni kommunista diktatúrák értelmisége: a sok évtizeden át tartó, tendenciózus és szisztematikus értelmiségi szelekció/kontraszelekció, és annak máig érzékelhető társadalmi, szakmai és morális kihatásai.

Megjelent a Valóság júniusi számában a Micskey fiúk. Lenullázott katonatisztek - alkalmi munkások 2. c. írásom

Egyéb írásaim

Kövendy Ferenc hősi halott nyughelye (nemfelejtjuk.hu)

"Nyírábrány koronázatlan királya" - Családtörténet Kövendy Gyula önéletrajzi írása alapján (Valóság, 2011/1)

Hunyadista kamaszok (Valóság, 2010/7)

Lenullázott katonatisztek – alkalmi munkások. Az 1945 utáni értelmiségről (Kommentár, 2010/6)

Szentkirályi Zoltán élete és munkássága

<http://publikalom.blogspot.com/>